

Inleiding

Ik ben 29 jaar, in de bloei van mijn leven. We hebben het goed voor elkaar samen, mijn man en ik. Ik heb net een leuke, nieuwe baan en werk hard. Mijn leven is precies op het punt waar heel veel jonge meisjes naar uitkijken: huisje, boompje, beestje. Dat moment waarvan je, toen je 12 jaar oud was, dacht dat dan alles goed zou komen: en ze leefden nog lang en gelukkig. Geslaagd op de universiteit, goede baan, gezond, jong, in de kracht van mijn leven. We zijn in verwachting van ons eerste kind, wat fantastisch is. Als het aan mij ligt, wil ik een heel huis vol kinderen.

Pas jaren later krijg ik te horen dat ik eigenlijk helemaal niet zwanger had mogen worden, tenzij onder goede begeleiding. Ik ontdek dat ik vanaf mijn geboorte ‘hypermobiel’ ben, waardoor mijn lijf een zwangerschap eigenlijk niet aankan. Door die ‘hypermobiliteit’ zijn mijn gewrichtsbanden en pezen te soepel. Mijn gewrichten krijgen niet genoeg steun en worden te beweeglijk. Ik zou een geweldige balletdanseres zijn geweest, als ik al jong met dansen begonnen was. Voor mensen die zo stijf zijn als een plank is het eenvoudig om te denken dat het leven gemakkelijk is met deze flexibiliteit, maar ik ben geen beroemde balletdanseres geworden en ook geen razend goede acrobaat.

In plaats daarvan viel mijn leven in stukken om mij heen kapot. In totaal ben ik veertien jaar ziek geweest. Ik moest de wens om een huis vol kinderen te mogen grootbrengen, loslaten. Ik leerde dat ‘en ze leefden nog lang en gelukkig’ in het echte leven een andere

invulling krijgt. Ik heb er jaren over gedaan om alle stukken van mijn kapotte leven weer aan elkaar te lijmen. Nu, zoveel jaar later, kan ik zeggen dat ik het allemaal nodig had om te worden wie ik vandaag ben. Ik heb het vaste geloof dat God alles ten goede gebruikt in een mensenleven,¹ hoe onwaarschijnlijk dat soms ook lijkt. Ik heb aan den lijve ondervonden dat de vreselijkste ervaringen uit mijn leven me uiteindelijk bijzondere lessen leerden of geweldige dingen opleverden.

***Ik geloof dat God alles wat er gebeurt in
een mensenleven zal gebruiken ten goede***

Het kostte me veel moed om het allemaal nog eens te doorleven, tijdens het schrijven van dit boek. Het is het echter waard, omdat ik weet dat mijn verhaal, mijn strijd en ook mijn overwinning mij hier gebracht hebben. Misschien dat dit boek anderen bemoedigt om de stukken van hun eigen gebroken leven bij elkaar te rapen en de moed op te vatten ze een voor een weer aan elkaar te lijmen, tot iets nieuws, iets mooiers dan voorheen.